

פרת המאת פרק ארבעה עשר זבחים

דלפי אקשויי. אכר לתשמיש לא חלקו והיא פסיחה יודעת דבר
אמרה לשלוש יהושע בלשון זה: דלמר מר. במכילתא דפ' יתרו:
אמרה כד' ימחלי בני ישראל ופסיחה וכו'. במכילתא תניא הכי
אמרה רבש"ע בג' דברים חתאתי בג' ימחלי כהן ופסיחה וכו' ובלשון
חורה אור שתי מלפנים עולין אליה בחבילים

דאפילו אקשויי נמי לא אקשו ומנא ידעיה
דאמר מר אין לך כל שר ונגיד שלא בא על
רחב הזונה אמרו בת י' שנים היתה כשיצאו
ישראל ממצרים וזנתה [כל] מ' שנה שהיו
ישראל במדבר ארד נ' שנה נתגיירה אמרה [ג]
יהא מחול לי בשכר חבל חלון ופשיחים: אמר
מר ועובדי כוכבים בומן הוה רשאין לעשות
כן מנא ה"מ דת"ר דבר אל בני ישראל בני ישראל

ישראל מצוין על שחופי חוץ וזאין העובדי
כוכבים מצוין על שחופי חוץ לפיכך כל אחד
ואחד בונה לו במה לעצמו ומקריב עליה כל
מה שירצה א"ר יעקב בר אחא אמר רב אסי
אסור לסייען ולעשות שליחותן אמר [ג] רבה
זלאוריגו [להו] שרי כי הא דאירא
הורמיזי* אימיה דשבור מלכא שדרה [ז] קורבנא
לרבא שלחה ליה אסקוה ניהליה לשם שמים
אמר להו לרב ספרא ולרב אחא בר הונא
זילו ודברו תרי עולמי גולאי וחזו היבא
דמסקא ימא שירמון ושקלו ציבי חדתי
ואפיקו נורא [ז] ממרא חדתא ואסקוה ניהליה
לשם שמים אל אביי כמאן כר"א [ז] בן שמוע

דתינא ר' אלעזר בן שמוע אומר מה מזהב שלא ישתמש בו הדיום יאף
עצים שלא ישתמש בהן הדיום והא מודה ר"א בן שמוע בבמה דתינא כתוב
אחד אומר ויתן דוד [ז] לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות וגו' [ז] ויתן
וכתיב ויתן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים הא כיצד [ז] גובה [ז] ויתן
מכל שבט ושבת חמשים שהן שש מאות רבי אומר משום אבא יוסי בן
דוסתאי בקר [ז] ועצים ומקום מזהב בג' וכל הבית כולו בשש מאות ר"א בן
שמוע אומר בקר ועצים ומקום מזהב בג' וכל הבית כולו בשש מאות דכתיב
ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל ארוני המלך [המזב בעיניו] ראה הבקר לעולה
והמוריגים [וכלי הבקר] לעצים ורבא אמר לך החם נמי בחדתי מאי* מוריגים
אמר עולא מטה של מורבל מאי מטה של מורבל אמר* אביי עיזא דקרקסא
דדיישן [ז] דישאי אמר אביי מאי קרא הנה שמתוך למורג חרוץ חדש בעלי
פיפיות מקרי ליה [ז] רבא לבריה ורמי ליה קראי אהדדי כתיב ויתן דוד
[ז] לארנן וגו' וכתיב ויתן דוד וגו' הא כיצד גובה מכל שבט ושבת חמשים
שהן שש מאות ואכתי קשיין [ז] אהדדי החם כסף הכא זהב אלא [ז] ה"ק
גובה כסף במשקל שש מאות זהב: קדשים קלים [ז] נאכלים [בכל מחנה
ישראל]: אמר רב הונא בכל מקומות ישראל [ז] אבל מחנה לא הוי איתביה
[ז] ר"ג לרב הונא ומחנות במדבר לא הואי והא תניא* כשם [ז] ששמחנה במדבר
כך מחנה בירושלים מירושלים לחד הבית מחנה ישראל מחר הבית לשער
נקנור מחנה ליה מבאן ואילך מחנה שבינה והן הן קלעים שבמדבר [ז] אלא
אימא בכל מקום מחנה ישראל פשיטא מהו דתימא איפסלו ביוצא קמ"ל
ואימא ה"ג אמר קרא ונסע אהל מועד* אע"פ שנסע אהל מועד הוא תניא
רשב"י אומר עוד אחרת היתה [ז] וחיל עורת נשים היא ולא היו עונשין
עליה ובשילה לא היו אלא שני מחנות בלבד הי מנייהו לא הוה אמר [ז] רבה
מסתברא דמחנה ליה [ז] הוה דאי סלקא דעתך מחנה ליה לא [ז] הואי

שבת ושבת: בכל מקומות ישראל. קא סלקא דעתך השתא דלפי' יאל אחד מהן חוץ למחנה ישראל לכול קדשים קלים שם: שער
נקנור. של עזרה [ג] היה שער המזרח: וכן הן קלעים שמדבר. לפנים משער נקנור הוה במקום לפנים מן הקלעים במשכן: עוד
אימא בכל מקומות מחנה ישראל. שאלפי' בשעת סילוק מטעות אין נפסלים אלף מוליך עמו ובמקום תימון אוכלין במחנה: עוד
אחרת היתה. מחנה רביעית חלוקה מהר הבית ומעזרה ולא היו עונשין עליה על הנכנס לה בטומאה במסכת כלים (פ"א מ"ח) מפרש מה
היא חלוקתו מהר הבית: דמחנה ליה מיהא הוי. ומחנה ישראל הואי ולא מחנה ליה:

בן שמוע וכו' ויתן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים הא כיצד [ז] גובה [ז] ויתן
מכל שבט ושבת חמשים שהן שש מאות רבי אומר משום אבא יוסי בן
דוסתאי בקר [ז] ועצים ומקום מזהב בג' וכל הבית כולו בשש מאות ר"א בן
שמוע אומר בקר ועצים ומקום מזהב בג' וכל הבית כולו בשש מאות דכתיב
ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל ארוני המלך [המזב בעיניו] ראה הבקר לעולה
והמוריגים [וכלי הבקר] לעצים ורבא אמר לך החם נמי בחדתי מאי* מוריגים
אמר עולא מטה של מורבל מאי מטה של מורבל אמר* אביי עיזא דקרקסא
דדיישן [ז] דישאי אמר אביי מאי קרא הנה שמתוך למורג חרוץ חדש בעלי
פיפיות מקרי ליה [ז] רבא לבריה ורמי ליה קראי אהדדי כתיב ויתן דוד
[ז] לארנן וגו' וכתיב ויתן דוד וגו' הא כיצד גובה מכל שבט ושבת חמשים
שהן שש מאות ואכתי קשיין [ז] אהדדי החם כסף הכא זהב אלא [ז] ה"ק
גובה כסף במשקל שש מאות זהב: קדשים קלים [ז] נאכלים [בכל מחנה
ישראל]: אמר רב הונא בכל מקומות ישראל [ז] אבל מחנה לא הוי איתביה
[ז] ר"ג לרב הונא ומחנות במדבר לא הואי והא תניא* כשם [ז] ששמחנה במדבר
כך מחנה בירושלים מירושלים לחד הבית מחנה ישראל מחר הבית לשער
נקנור מחנה ליה מבאן ואילך מחנה שבינה והן הן קלעים שבמדבר [ז] אלא
אימא בכל מקום מחנה ישראל פשיטא מהו דתימא איפסלו ביוצא קמ"ל
ואימא ה"ג אמר קרא ונסע אהל מועד* אע"פ שנסע אהל מועד הוא תניא
רשב"י אומר עוד אחרת היתה [ז] וחיל עורת נשים היא ולא היו עונשין
עליה ובשילה לא היו אלא שני מחנות בלבד הי מנייהו לא הוה אמר [ז] רבה
מסתברא דמחנה ליה [ז] הוה דאי סלקא דעתך מחנה ליה לא [ז] הואי

שבת ושבת: בכל מקומות ישראל. קא סלקא דעתך השתא דלפי' יאל אחד מהן חוץ למחנה ישראל לכול קדשים קלים שם: שער
נקנור. של עזרה [ג] היה שער המזרח: וכן הן קלעים שמדבר. לפנים משער נקנור הוה במקום לפנים מן הקלעים במשכן: עוד
אימא בכל מקומות מחנה ישראל. שאלפי' בשעת סילוק מטעות אין נפסלים אלף מוליך עמו ובמקום תימון אוכלין במחנה: עוד
אחרת היתה. מחנה רביעית חלוקה מהר הבית ומעזרה ולא היו עונשין עליה על הנכנס לה בטומאה במסכת כלים (פ"א מ"ח) מפרש מה
היא חלוקתו מהר הבית: דמחנה ליה מיהא הוי. ומחנה ישראל הואי ולא מחנה ליה:

בן שמוע וכו' ויתן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים הא כיצד [ז] גובה [ז] ויתן
מכל שבט ושבת חמשים שהן שש מאות רבי אומר משום אבא יוסי בן
דוסתאי בקר [ז] ועצים ומקום מזהב בג' וכל הבית כולו בשש מאות ר"א בן
שמוע אומר בקר ועצים ומקום מזהב בג' וכל הבית כולו בשש מאות דכתיב
ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל ארוני המלך [המזב בעיניו] ראה הבקר לעולה
והמוריגים [וכלי הבקר] לעצים ורבא אמר לך החם נמי בחדתי מאי* מוריגים
אמר עולא מטה של מורבל מאי מטה של מורבל אמר* אביי עיזא דקרקסא
דדיישן [ז] דישאי אמר אביי מאי קרא הנה שמתוך למורג חרוץ חדש בעלי
פיפיות מקרי ליה [ז] רבא לבריה ורמי ליה קראי אהדדי כתיב ויתן דוד
[ז] לארנן וגו' וכתיב ויתן דוד וגו' הא כיצד גובה מכל שבט ושבת חמשים
שהן שש מאות ואכתי קשיין [ז] אהדדי החם כסף הכא זהב אלא [ז] ה"ק
גובה כסף במשקל שש מאות זהב: קדשים קלים [ז] נאכלים [בכל מחנה
ישראל]: אמר רב הונא בכל מקומות ישראל [ז] אבל מחנה לא הוי איתביה
[ז] ר"ג לרב הונא ומחנות במדבר לא הואי והא תניא* כשם [ז] ששמחנה במדבר
כך מחנה בירושלים מירושלים לחד הבית מחנה ישראל מחר הבית לשער
נקנור מחנה ליה מבאן ואילך מחנה שבינה והן הן קלעים שבמדבר [ז] אלא
אימא בכל מקום מחנה ישראל פשיטא מהו דתימא איפסלו ביוצא קמ"ל
ואימא ה"ג אמר קרא ונסע אהל מועד* אע"פ שנסע אהל מועד הוא תניא
רשב"י אומר עוד אחרת היתה [ז] וחיל עורת נשים היא ולא היו עונשין
עליה ובשילה לא היו אלא שני מחנות בלבד הי מנייהו לא הוה אמר [ז] רבה
מסתברא דמחנה ליה [ז] הוה דאי סלקא דעתך מחנה ליה לא [ז] הואי

שבת ושבת: בכל מקומות ישראל. קא סלקא דעתך השתא דלפי' יאל אחד מהן חוץ למחנה ישראל לכול קדשים קלים שם: שער
נקנור. של עזרה [ג] היה שער המזרח: וכן הן קלעים שמדבר. לפנים משער נקנור הוה במקום לפנים מן הקלעים במשכן: עוד
אימא בכל מקומות מחנה ישראל. שאלפי' בשעת סילוק מטעות אין נפסלים אלף מוליך עמו ובמקום תימון אוכלין במחנה: עוד
אחרת היתה. מחנה רביעית חלוקה מהר הבית ומעזרה ולא היו עונשין עליה על הנכנס לה בטומאה במסכת כלים (פ"א מ"ח) מפרש מה
היא חלוקתו מהר הבית: דמחנה ליה מיהא הוי. ומחנה ישראל הואי ולא מחנה ליה:

בן שמוע וכו' ויתן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים הא כיצד [ז] גובה [ז] ויתן
מכל שבט ושבת חמשים שהן שש מאות רבי אומר משום אבא יוסי בן
דוסתאי בקר [ז] ועצים ומקום מזהב בג' וכל הבית כולו בשש מאות ר"א בן
שמוע אומר בקר ועצים ומקום מזהב בג' וכל הבית כולו בשש מאות דכתיב
ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל ארוני המלך [המזב בעיניו] ראה הבקר לעולה
והמוריגים [וכלי הבקר] לעצים ורבא אמר לך החם נמי בחדתי מאי* מוריגים
אמר עולא מטה של מורבל מאי מטה של מורבל אמר* אביי עיזא דקרקסא
דדיישן [ז] דישאי אמר אביי מאי קרא הנה שמתוך למורג חרוץ חדש בעלי
פיפיות מקרי ליה [ז] רבא לבריה ורמי ליה קראי אהדדי כתיב ויתן דוד
[ז] לארנן וגו' וכתיב ויתן דוד וגו' הא כיצד גובה מכל שבט ושבת חמשים
שהן שש מאות ואכתי קשיין [ז] אהדדי החם כסף הכא זהב אלא [ז] ה"ק
גובה כסף במשקל שש מאות זהב: קדשים קלים [ז] נאכלים [בכל מחנה
ישראל]: אמר רב הונא בכל מקומות ישראל [ז] אבל מחנה לא הוי איתביה
[ז] ר"ג לרב הונא ומחנות במדבר לא הואי והא תניא* כשם [ז] ששמחנה במדבר
כך מחנה בירושלים מירושלים לחד הבית מחנה ישראל מחר הבית לשער
נקנור מחנה ליה מבאן ואילך מחנה שבינה והן הן קלעים שבמדבר [ז] אלא
אימא בכל מקום מחנה ישראל פשיטא מהו דתימא איפסלו ביוצא קמ"ל
ואימא ה"ג אמר קרא ונסע אהל מועד* אע"פ שנסע אהל מועד הוא תניא
רשב"י אומר עוד אחרת היתה [ז] וחיל עורת נשים היא ולא היו עונשין
עליה ובשילה לא היו אלא שני מחנות בלבד הי מנייהו לא הוה אמר [ז] רבה
מסתברא דמחנה ליה [ז] הוה דאי סלקא דעתך מחנה ליה לא [ז] הואי

אסור לסייען ואסור לעשות שליחותן. תימה לר' יוסי דלמר
לעיל בפרק ד"ג (דף מה). דקדשי עובדי כוכבים השוחטין
בחזן חייב לא ה"ל למיתני הכא לטון אסור כדמוכח בריש פ' בתרא
דיומא (דף עג: [ג] דחויב כרות ליה ליה למיתני אסור וי"ל דקדתי
אסור לפי שיש כמה עבודות ללא
מיחייב עלייהו בחזן ולחבור לסייען
דגזירין אטו עבודה דבת חיובא:
כמאן כרבי אלעזר בן שמוע
כו'. עיקר מילתיה
במנחות בהקומץ רבה (דף כג:):
גבה חמשים מכל שבת ושבת
שהן שש מאות. הא דכתיב
הכא כסף והכא זהב מפרש לקמיה
דה"ק גבה כסף שזה ל' שקלים של
זהב לכל שבת דהיינו שזה שש מאות
זהב לכל השבטים ור"ל אומר שיש
במדרש דנתן לו חמשים שקלי זהב
דהיינו שש מאות שקלי כסף וקשה
דכפ' שור שנתן (כ"ק דף לו.) משמע
לדינר של זהב שזה ל' של כסף
ואומר ר"ס דדינר של זהב עב כפלים
משל כסף ונתע מורחמרי' כפ' אלו
קריפות (חולין דף יג: [ג] עול
ואי אסתירי ביה כעובי דינר
זהב כשירה משמע דמשונה
בטוביו משל כסף*: אימא בכל
מקומות מחנה ישראל. שאלפינו
בשעת

ש"מ רש"י דה"כ
וע"פ חו"ס' כ"כ ת. ד"ה
אפילו וחו"ס' סנהדרין
ל. ד"ה דלמורג

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

בד א ב ג מו"י מ"ט
מ"ל משפט הקרבנו
בכ"כ טו:
כה ד מו"י פ"ז מ"ה
אסורי מונח ה"ג:

כה ד מו"י פ"ז מ"ה
המכות ה"ג יא:

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

וע"פ חו"ס' כמכות ל"ג
ד"ה מן וכ"כ מ"ד
ד"ה אחר מ"ה ובענין
מ"ד ד"ה התקנות

מכורת הש"ס

מכורת הש"ס

מכורת הש"ס

מכורת הש"ס

מכורת הש"ס

מכורת הש"ס

מכורת הש"ס

מכורת הש"ס

מכורת הש"ס

מכורת הש"ס

פרת הטאת פרק ארבעה עשר זבחים

ק"ו

עין משפט
גר מצוה

כ"א מ"ו ס"ו מהלכות
דעת הלכה ס :

נמלאו זבין וטמאי מתיים משתלחין חוץ למחנה. שכניה לבדה דהא שניהם מותרין במחנה ישראל כדאמר' בפסחים ב' אלו דברים (ד' סו.) : ממנייהם. שני מחנות משמע אחת י' לכל זב וואחת לכל טמא נפש אלא דרזי הואי מחנה ליה וששתלחין טמאי מתיים ממחנה שכניה ומותרין במחנה ליה וזבין ובעלי תורה אור

בשעת סילוק המסעות אין נפסלין אלא מוליכין עמו ובמקום חייטין אוכלין במחנה כך פירש בקונטרס ונראה דאף שעת הליכתם שרי כיון דאמר' לעיל (ד' סו.) אע"פ שכסע אהל מועד הוא ודוקא לקדשים קלים אע"פ שכסע אהל מועד הוא אבל קדשי קדשים דבעי מילה כיון דנסתלקו מסעות אין מחנה שכניה קיים ולחם הפנים ושאר קדשי קדשים מיפסלי זיואל כדמוכח במנחות ב' שפי הלחם (ד' סו.) ועליל ב' קדשי קדשים (ד' סו.) דאמר בשני מקומות קדשים נאכלין ומוקי לה בקדשי קדשים ולאחר שיפרקו לויס את המשכן היינו כל זמן שלא נסע מל וכל עדדין המזבח וקלעי החצר במקומן וא"ל בריש שפי הלחם (מנחות ד' סו.) דפליגי בלחם הפנים אס נפסל במסעות ומפרש דבמסודר כ"ט לא פליגי דלא מיפסיל כי פליגי במסולק מאן דאמר אינו נפסל כדדרישין דאע"פ שכסע אהל מועד הוא ואיך הואו לגלים הוא דאחא פי' להודיע איזה דגל יסע מחלה והשאת אחזי' לא משני דאחא לקדשים קלים ולקדשי קדשים קודם סילוק הקלעים : **והר"ן** אומר ב' ד' י"ב. שלא יאו סמחים אחרים יבדים עמו אע"פ דאך סוגיא לר"ס והך דרשא לר' יהודה דלר"ס דריש ליה מקרא אחרונה בפסחים בריש חס דברים (ד' סו.) נראה ליה להס"ס לאחוי דרשא הפסוקה והקרה :

קריין משתלחין חוץ למחנה ליה : אלא מאי מחנה ישראל לא הואי ומשילא חוץ למחנה ליה טוב אין סו' [ספחים סו.] יא' קבע מחנה והרי הוא כשדה בעלמא ומותרין מלועטין ליטב סס הריכין להסתלק ממחנה ישראל ויטבו טכשו עם הזבין : א"כ נמלאו זבין ומלועטין. חוץ למחנה ליה בלבד : אלא כולוהו. ודקתני לא היו אלא שתי מחנות לענין קליטה הוא דנסתלקה תורה מחנה ליה מלקוטות את ההורגים שונג : ושמת' לך י' מקום בחייד. רמז לו הקב"ה למשה במתן תורה שזכה למנוה זו כדכתיב (דברים ז) אז יבדיל משה שלש ערים בסוף ארבעים שנה : לך מקום . המקום שלך דהיינו מחנה ליה אף הוא נקלט : מכאן אמרו בן לוי . 'שהיה דר בערי מקלט שכל ארבעים ושנה עירוב של ליה ערי מקלט היו כדאמר' במס' מכות (ד' יד.) ואם הרג בשונג גולה לאחד מערי חזיריו דריש ביה נמי הכי ושמת' לך מקום אף הלוים גולים : ואם גלה בפלגו. עלמו כגון משכנה לשכונה פלגו קולטו. דומיא דמדבר י' שהיה מחנה ליה קולטת : כל הנידר והנידב קרב צבמה . קטנה דאליו צבמה גדולה ע"כ קרבו חובת לבור דכתיב ויעשו את הפסח בגלגל אלא בקטנה 'אומר דקרי' נדרים ונדבות ולא חובות ובתורה כתיב תני לה כהדאי לר' מאיר : מנחות וגזירות . גירד וידב יד' הוא וקרי' : כל שאין גירד' ונידב אין קרב צבמה קטנה. כדיליף עמיה לקמיה שאין יחיד מקריב חובה בשעת היצר הכמות והפילו בגדולה ובור בקטנה לא מקריב יו' כ' איסתכח דאין חובות קריבין בקטנה ואי קשיא לר' מאיר א"כ יחיד לא עשה פסחו בגלגל וקרא כתיב 'ועשו את הפסח (במדבר ט) פסח קרבן לבור קרי ליה דאחי ככטופיא במס' יומא (ד' נא.) והכי נמי בד"ס קתני אף צבור לא הקריבו אלא יו' פסחיהם אלמא קרבן לבור קרי ליה לקמן יו' יליף טעמא דכולהו : לא ית' קריב יו' . לאפוקי מנחות וגזירות דלא ית' קריב צבמה קטנה : כל סטלבור ויחיד מקריבין ואלא מועד צבמה דריש לה בקרבנות פולן נדרים ונדבות וחובות (שקבוע להם זמן) מקריבין באלה מועד שבגלגל דהיא צמה גדולה והשאת פליג אר"מ ואדרבין דמדקתני כל סטלבור כו' לאשמעינן דאין חילוק ב' באלה מועד שבמדבר לאלה מועד שבגלגל מכלל דשמעינה לר"מ ורבין דאמר' יש חילוק באל' א"מ חילוקו שאין יחיד מקריב צו חובות וטעמייהו נמי שמעינן לקמן דאפי' צבמה גדולה לא קריב יחיד אלא נדרים ונדבות ולר' מאיר מנחות וגזירות בכלל (ב' צמות פסותים . צמות יחיד : ובמהו שזראש סג . היא צמת יחיד : אלא עולה ושלמים . ולא מנחות וגזירות : וכלן וכלן . צמת לבור ובמה יחיד לא קריב צבן יחיד אלא עולות ושלמים ר' שמעון פליג אכולהו דכולהו סבירא להו דאין חילוק לבור בין מדבר לגלגל צבמה גדולה ורבי שמעון אומר אף לבור עולות ושלמים ר' שמעון פליג אכולהו דכולהו יתיר מיוחד בקטנה אלא פסחים כו' הקריבו בגדולה יתיר מיוחד בקטנה : אלא פסחים כו' . אבל לא פר העלם דבר ושעירי עבודת כוכבים לא קרבו להם בגלגל לא

נמצאו זבין וטמאי מתיים משתלחין חוץ למחנה אחת והתורה אמה ו'לא יטמאו את מתניהם *תן מחנה ליה ומחנה לזה א"ל רבא אלא מאי מחנה ישראל לא הואי [ג] נמצאו זבין ומצורעין משתלחין [ג] למקום אחד והתורה אמה [ג] בדר ישב *שלא ישב טמא אחד עמו אלא לעולם כולוהו תלתא הוו ומאי לא היו אלא שתי מחנות לקליטה מכלל דבמדבר הואי קלטה מחנה ליה אין *והא תניא ושמת' לך [ג] מקום בחייד *מקום מקומך אשר ינום שמה מלמד שמגלין במדבר להיכן גולין למחנה ליה מכאן אמרו בן לוי *שהרג גולה מפלך לפלך ואם גלה [ז] לפלכו פלכו קולטו מאי קרא אמר רב אחא בריה דרב איקא *כי בעיר מקלטו ישב עיר שקלטתו כבר : באו לגלגל : ת"ד *כל נידר ונידב היה קרב בבמה שאין נידר ונידב אין קרב בבמה [ו] *מנחה וגזירות קריבין בבמה דברי ר"מ וחב"א לא קרבו [ו] יחיד אלא עולות ושלמים בלבד ר' יהודה אומר כל שהצבור והיחיד מקריבין באהל מועד שבמדבר מקריבין באהל מועד שבגלגל מה בין אהל מועד שבמדבר לבין אהל מועד שבגלגל אהל מועד שבמדבר לא היו במות מותרות אהל מועד שבגלגל היו הבמות מותרות ובמחו שבראש גג לא היה מקריב עליה אלא עולה ושלמים [ח] וחב"א כל שהצבור מקריבין באהל מועד שבגלגל וכאן וכאן *לא קרבו באהל מועד שבגלגל [ט] יחיד אלא עולה ושלמים בלבד *ד' שמעון אומר אף צבור לא הקריבו אלא פסחים חובות

הוא נקלט : מכאן אמרו בן לוי . 'שהיה דר בערי מקלט שכל ארבעים ושנה עירוב של ליה ערי מקלט היו כדאמר' במס' מכות (ד' יד.) ואם הרג בשונג גולה לאחד מערי חזיריו דריש ביה נמי הכי ושמת' לך מקום אף הלוים גולים : ואם גלה בפלגו. עלמו כגון משכנה לשכונה פלגו קולטו. דומיא דמדבר י' שהיה מחנה ליה קולטת : כל הנידר והנידב קרב צבמה . קטנה דאליו צבמה גדולה ע"כ קרבו חובת לבור דכתיב ויעשו את הפסח בגלגל אלא בקטנה 'אומר דקרי' נדרים ונדבות ולא חובות ובתורה כתיב תני לה כהדאי לר' מאיר : מנחות וגזירות . גירד וידב יד' הוא וקרי' : כל שאין גירד' ונידב אין קרב צבמה קטנה. כדיליף עמיה לקמיה שאין יחיד מקריב חובה בשעת היצר הכמות והפילו בגדולה ובור בקטנה לא מקריב יו' כ' איסתכח דאין חובות קריבין בקטנה ואי קשיא לר' מאיר א"כ יחיד לא עשה פסחו בגלגל וקרא כתיב 'ועשו את הפסח (במדבר ט) פסח קרבן לבור קרי ליה דאחי ככטופיא במס' יומא (ד' נא.) והכי נמי בד"ס קתני אף צבור לא הקריבו אלא יו' פסחיהם אלמא קרבן לבור קרי ליה לקמן יו' יליף טעמא דכולהו : לא ית' קריב יו' . לאפוקי מנחות וגזירות דלא ית' קריב צבמה קטנה : כל סטלבור ויחיד מקריבין ואלא מועד צבמה דריש לה בקרבנות פולן נדרים ונדבות וחובות (שקבוע להם זמן) מקריבין באלה מועד שבגלגל דהיא צמה גדולה והשאת פליג אר"מ ואדרבין דמדקתני כל סטלבור כו' לאשמעינן דאין חילוק ב' באלה מועד שבמדבר לאלה מועד שבגלגל מכלל דשמעינה לר"מ ורבין דאמר' יש חילוק באל' א"מ חילוקו שאין יחיד מקריב צו חובות וטעמייהו נמי שמעינן לקמן דאפי' צבמה גדולה לא קריב יחיד אלא נדרים ונדבות ולר' מאיר מנחות וגזירות בכלל (ב' צמות פסותים . צמות יחיד : ובמהו שזראש סג . היא צמת יחיד : אלא עולה ושלמים . ולא מנחות וגזירות : וכלן וכלן . צמת לבור ובמה יחיד לא קריב צבן יחיד אלא עולות ושלמים ר' שמעון פליג אכולהו דכולהו סבירא להו דאין חילוק לבור בין מדבר לגלגל צבמה גדולה ורבי שמעון אומר אף לבור עולות ושלמים ר' שמעון פליג אכולהו דכולהו יתיר מיוחד בקטנה אלא פסחים כו' הקריבו בגדולה יתיר מיוחד בקטנה : אלא פסחים כו' . אבל לא פר העלם דבר ושעירי עבודת כוכבים לא קרבו להם בגלגל לא

לכתחלה אין זוקק לנאת מן העיר והא דגולה לעיר אחרת כדי להלך טלה ובתחומה דחי בעירו משכנה לשכונה אס חור לשכונתו כילא חוץ לתחום : **ב"ר** הגירד ונידב קרב צבמה . אפי' מנחות וגזירות קרב צבמה קטנה כדמפרש ושאיין נידר ונידב אין קרב צבמה קטנה דאילו לבור אין מקריבין בקטנה ומנחות דייחיד אפי' בגדולה לא קריב בשעת היצר הבמות לר' מאיר כדמוכח מלפא דר' יהודה כו' בקונטרס דמדקתמר ר' יהודה כל סטלבור ויחיד מקריבין כו' מכלל דשמעינה לר' מאיר ורבין שיש חילוק וזה חילוק שאין יחיד מקריב חובות בגלגל אפי' צבמה גדולה דר' מאיר ורבין דרשי לא תעשו בגלגל ככל אשר אנחנו עושים פה היום חובות ואפי' צבמה גדולה אלא איש הישר בעיניו יעשה ישרות דהיינו נדבות ר' יהודה סבר דכי כתיב הישר אשעיניו קאי דהיא צמת יחיד : **ב"ר** שמעון אומר אף לבור לא הקריבו כו' . פי' בקונטרס ר"ס פליג אכולהו דכולהו סבירא להו דאין חילוק לבור בין מדבר לגלגל צבמה גדולה ור"ס אומר אף לבור עולות ושלמים ר' שמעון אומר אף לבור עולות ושלמים ר' שמעון פליג אכולהו דכולהו יתיר מיוחד בקטנה אלא פסחים כו' הקריבו בגדולה יתיר מיוחד בקטנה : אלא פסחים כו' . אבל לא פר העלם דבר ושעירי עבודת כוכבים לא קרבו להם בגלגל לא

לכ

דאמרינן י"ג

[ועיין מה שתיירו חס' בנתיים סא' ד"ס א"ס וכו' ובמנחות נה' ד"ס מר וכו' ועי' ט"ס לעיל סא' בנתיים ד"ס ואתא]

[וכ"כ חוס' שנת קמת ועי' מה שכתבתי סס על נתי]

שיטה מקובצת

א' והוא א"כ נמצא [כ] משתלחין חוץ למחנה. אחת והתורה אמה בדר ישב לבור ישב שלא יתא סמחים אחרים יבדים עמו אלא כולוהו הוו וטמאי מתיים לא היה קלטה וטאי לא היו : [ג] לך בחייד לך מקום במקום אשר ינום שמה מלמד שמגלין במדבר להיכן גולין למחנה ליה מכאן אמרו בן לוי *שהרג גולה מפלך לפלך ואם גלה [ז] לפלכו פלכו קולטו מאי קרא אמר רב אחא בריה דרב איקא *כי בעיר מקלטו ישב עיר שקלטתו כבר : באו לגלגל : ת"ד *כל נידר ונידב היה קרב בבמה שאין נידר ונידב אין קרב בבמה [ו] *מנחה וגזירות קריבין בבמה דברי ר"מ וחב"א לא קרבו [ו] יחיד אלא עולות ושלמים בלבד ר' יהודה אומר כל שהצבור והיחיד מקריבין באהל מועד שבמדבר מקריבין באהל מועד שבגלגל מה בין אהל מועד שבמדבר לבין אהל מועד שבגלגל אהל מועד שבמדבר לא היו במות מותרות אהל מועד שבגלגל היו הבמות מותרות ובמחו שבראש גג לא היה מקריב עליה אלא עולה ושלמים [ח] וחב"א כל שהצבור מקריבין באהל מועד שבגלגל וכאן וכאן *לא קרבו באהל מועד שבגלגל [ט] יחיד אלא עולה ושלמים בלבד *ד' שמעון אומר אף צבור לא הקריבו אלא פסחים חובות

[ספחים סו.]

סס

מכות יב' פ"ט
ס"א לך מקום המקום שלך

תנייה סו :
אע"פ שהיה י"ג [תמונה יד']

קאמר דקריבו י"ג

[בנתיים ס"ב הג"י אין יחיד מקריב עולה אלא [כו]]

[צ"ל ויחזו בני ישראל בגלגל ועשו את הפסח (ויחזו ס)]

הגדוה ה"ח
(ב) (רש"י ד"ס וכו' שטלבור וכו' בגלגל ומנחות נמות יחיד כ"ל והד"ס) :

והו חילוקו י"ג